

Het onderzoek toont dat het vaststellen van de gehoudenheid tot betaling langs verschillende wegen tot stand kan komen. Uit het onderzoek blijkt eveneens dat het hierbij mogelijk is een bepaalde systematiek in acht te nemen. Het is in de eerste plaats noodzakelijk te weten welke betekenis het begrip oorzaak in verzekeringsrechtelijke zin heeft. Bovendien is dit begrip nader ingevuld door vergelijking met andere voor het verzekeringsrecht essentiële termen die elk een bepaalde verwantschap met het begrip 'oorzaak' kennen. Zo kan een eerste schifting worden gemaakt tussen omstandigheden die in beginsel wél en niet in aanmerking komen als rechtens relevante oorzaak. Daarna dient daadwerkelijk vastgesteld te worden welke omstandigheden als de rechtens relevante oorzaak worden aangewezen.

Indien onzekerheid bestaat over het bestaan van bepaalde schade oorzaken kan de rechter partijen bewijsopdrachten verstrekken. Volgens Blom wordt mogelijk met deze bewijslastverdeling de uitkomst van de zaak bepaald. Wanneer de bewijslastverdeling niet bepalend is en de mogelijke gedekte en uitgesloten oorzaken vaststaan, dient de rechter een keuze te maken, doorgaans aan de hand van polisuitleg. Mogelijk speelt daarnaast een rol dat de rechter een bepaalde redenering zal toepassen die verband houdt met een causaliteitstheorie, aldus Blom.

Los van het systeem van vaststelling van de rechtens relevante oorzaak is het (ontbreken van) causaal verband tussen het niet naleven van verplichtingen door de verzekeringnemer/verzekerde en de schade van belang voor de beoordeling of de verzekeraar in redelijkheid de in beginsel bestaande verplichting tot uitkering kan weigeren. Wanneer het causaal verband ontbreekt dient de verzekeraar in beginsel te betalen. Wanneer de verzekeraar in het geheel de verzekering niet zou hebben afgesloten, kan de verzekeraar de schade-uitkering weigeren ook al ontbreekt het causaal verband. Voor deze keuze ontbreekt een goede grond, zo concludeert Blom. ■

A. Blom

Causaliteit in het verzekeringsrecht.
Deventer: Kluwer 2006, 377 p.,
ISBN 901303912X

SCRIPTIES

De redactie biedt, als onderdeel van de al eerder dit jaar ingezette vernieuwingen, aan studenten de mogelijkheid om met een korte samenvatting van hun masterscriptie in dit tijdschrift te komen. Hiernaast wordt de gehele versie van het document op de website van het NJB geplaatst. Als onderdeel van de vernieuwing wil de redactie graag een podium bieden voor de vele mooie juridische teksten en innovatieve opvattingen van studenten die tot nu toe nog te weinig onder de aandacht komen van de vele juristen die in ons land werkzaam zijn.

Heb je belangstelling om te worden geselecteerd voor opname van een samenvatting van je masterscriptie in het NJB? Stuur dan je scriptie, beoordeeld vanaf 1 januari 2006, voorzien van een samenvatting van maximaal 200 woorden, het eindcijfer dat je voor de scriptie hebt ontvangen, afstudeerrichting en de naam van de scriptiebegeleider, naar het redactiebureau van het NJB, postbus 30104, 2500 GC Den Haag of e-mail: njb@kluwer.nl.

De redactie heeft in antwoord op haar eerdere oproep aan studenten om een samenvatting van hun master(doctoraal)scriptie in te sturen een aanzienlijke hoeveelheid reacties ontvangen. Hieruit is een aantal uitstekende scripties geselecteerd, waarvan bijgaand een samenvatting wordt gepubliceerd.

De juridische gevolgen van hennep teelt in (huur)woningen

Stef Bergmans, doctoraal scriptie, Universiteit Maastricht, scriptiebegeleidster: mw. mr. E.M.J. Hardy

In zijn afstudeerscriptie besteedt Stef Bergmans primair aandacht aan de juridische gevolgen van hennep teelt in (huur)woningen, onderverdeeld in strafrechtelijke, fiscaalrechtelijke, bestuursrechtelijke en civielrechtelijke gevolgen/hoofdstukken. Centraal in de scriptie staat verder de in april 2004 door de regering uitgebrachte 'Cannabisbrief'. Onderzocht wordt of de in de Cannabisbrief voorgestane integrale aanpak een geschikt middel is

in de strijd tegen illegale hennep teelt en welke keerzijden er aan de aanpak verbonden zijn. Dat de inconsistentie die in het Nederlands softdrugsbeleid besloten ligt zich door de integrale aanpak nadrukkelijker manifesteert, is een gewichtige keerzijde, aldus Bergmans. Onder meer deze constatering werpt volgens hem de vraag op of uitbreiding van het gedoogbeleid, namelijk verdere regulering door ook de teelt en handel onder het gedoogbeleid te brengen, een zinvolle verbetering van het softdrugsbeleid inhoudt. Het opheffen van de hypocriete situatie dat verkoop van henneproducten wordt gedoogd maar de productie en handel niet, het volksgezondheidsbelang, extra inkomsten uit belasting, de verbeterde positie van coffeeshophouders en het feit dat bij de gereguleerde teelt wel de wettelijke voorschriften worden gerespecteerd, zijn volgens Bergmans argumenten die tot verdere regulering zouden moeten leiden. Verdere regulering afwijzen door te stellen dat dit, anders dan nu het geval is, zal leiden tot een overschrijding van wat internationaal mogelijk is, kan worden gekwalificeerd als een drogargument. Verdere regulering in combinatie met het onverkort blijven gelden van de integrale aanpak ten aanzien van de niet-gedoogde teelt, is de meest geschikte oplossing, zo concludeert Bergmans. ■

De scriptie is te lezen op www.njb.nl, rubriek Actuele documenten, week 41.